

Tehke Suggu, ja teid sago paljo, ja
tänke se Ma-täis, ja saatke sedda ennes-
te alla, ja wallitsege ülle Kallade, mis
Merres, ja ülle Lindude, mis Taewa all, ja
keik ülle Ellajatte, mis Ma peäl ligurad.

13. Nenda keik ellawad komad Ma
peäl anti Jummeeste Wallitsuse alla;
ja et nemmad weel parreminne piddid
moistma, et Jummal neid keige Asjade
polest, ka omma Ello Toiduse polest,
üllemaks arwas ja seadis, kui muud ko-
mad, siis ütles Jummal neile: Wata,
keige Ellajattele, mis Ma peäl, ja keige
Lindudele, mis Taewa all, ja keikile,
mis romawad Ma peäl, kus ellaw hing
sees on, ollen ma ainnud keiksuggu hal-
jast Rohko nende Göma-Mjaks; agga
teile (ütles Jummal) ollen ma ainnud,
keik Rohhud, mis Semet kandwad, mis
keige se Ma peäl on, ja keik Puud, kus
peäl Pu Willi on, mis Semet kannab,
se peab teile Roaks ollema.

14. Nenda on Taewas, ja Ma, ja
keik nende Wägi, walmis sanud ja
Jummalast tehtud kae Pärwaga. Ühre-
gi pahha egga kurja Asja ei olnud Jum-
mala komade seas, nenda et ennamiste
igga Asja jures, mis Jummal olli tei-
nud, ööldakse: ja Jummal näggi, et se
hea olli; ja keigewimaks, kui näud keik
olli walmis sanud, siis Jummal watas
keige se peäle, mis ta olli teinud, ehk
Jummal watas otse ueste keik läbbi,
need nähtawad komad siin Ma peäl, ja
need komad, mis meie Silmad mitte ei
nä, mis Taewas ja mu Ma-ilma Os-
sades ollid walmistud; ühtegi Wägga
egga Laito ei leidnud Jummal neist,
waid temma isse tunnistas: wata, se
olli keik wägga hea.

15. Jummal hingas siis seitsmemal
Pärwal keigest ommast Teggemisest, mis
ta olli teinud, ja Jummal önnistas seits-
met Pärwa, ja pühhitses tedda. Se